

for dem, der skal bruge Jorden, vil være den at anvende Loven af 4. Oktober 1919, den Kr. Pedersen'ske Jordlov, som den kaldes Mand og Mand imellem.

Spørger man da nu, hvorfor den sønderjydske Befolknings ene Halvdel — for saadan er jo i Virkeligheden Forholdet, naar alt kommer til alt — saa stærkt vender sig imod at benytte denne Lov, skyldes det naturligvis nok noget den Kamp, den nødvendige Kamp, som de danske Sønderjyder gennem de 56 Aars Udlændighed har maattet føre med den tyske Statsmagt mod den tyske Stats Overtagelse af Jorden, og derfor kan jeg i og for sig nok forstaa den Modstand, der giver sig til Kende. Jeg kan ogsaa give den ærede Folketingsmand Hr. H. P. Hanssen Ret i, at der maa en Tillempning til, vi maa fare med Lempe overfor den sønderjydske Befolkning. Jeg er selv af sønderjyds Skæbte, saa jeg kender Sønderjyderne af Erfaring, og jeg har efter Genforeningen i nogle Aar staaet i ret intim Forretningsforbindelse med Sønderjyder, saa jeg ved, at Sønderjyderne er Folk, man maa tage med det gode. Det kan ikke nytte at fare strengt frem imod dem, saa bliver de stædige og stive og er ikke til at rokke af Stedet. Nej, de skal tages med blød Haand. Men den Tillempning af det her omhandlede Forhold, som den nuværende Opposition med Hr. H. P. Hanssen i Spidsen gør sig til Talsmand for, den Opfattelse: gennem Sogneafstemninger med 8 Aars Mellemlum at træffe Bestemmelse om, hvad der skal gøres med den sønderjydske Præstegaardsjord, den Tillempning maa jeg paa det indstændigste fraraade, idet den kun vil betyde, at Spørgsmalet holdes aabent, Striden holdes gaaende mellem to Retninger i Sønderjylland, af hvilke den ene Retning, der repræsenteres af Husmandsstanden dernede, afgjort har den største Betydning saavel socialt set som nationalt set. Jeg vil derfor ønske, at der kunde opnaas fuldkommen Enighed om denne Sag. Jeg for min Part anbefaler, at vi vedtager Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os.

Første Næstformand (Martin Olsen): Forinden jeg giver Ordet til det ærede 19de tingvalgte Medlem, som naturligvis maa have Adgang til at svare paa de Bemærkninger, der er rettet til ham, skal jeg meget henstille, at man i mindre Grad beskæftiger sig med Motiverne til Afstemningen i Sønderjylland før Genforeningen, og hvad der kan siges derom i denne Forbindelse, og mere holder sig til selve Lovforslagets Indhold.

Jessen Christensen: Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Formands Udtalelse sige, at Grunden til, at jeg indledede min Tale, som jeg gjorde, var den, at Flertallets Betænkning i det høje Folketing siger, at der ikke kan ske nogen Retskrænkelse ved Indførelsen af Loven af 4. Oktober 1919, fordi vi frivilligt har stemt os tilbage til Danmark. Jeg har ikke talt paa den sønderjydske Befolknings Vegne eller om den sønderjydske Befolkning i denne Forbindelse uden netop for at sige, at den sønderjydske Befolkning stemte sig hjem til Danmark paa Frivillighedens Grund i 1920, men at det ikke betød, at vi, uanset om de danske Love paa privatretlige og offentligretlige Omraader stred imod vore Forhold, uden videre skulde underkaste os dem. Det er hvad jeg har sagt i denne Forbindelse. Det har den danske Rigsdag ogsaa været enig i gennem Nedsættelsen af Rigsdagens sønderjydske Udvalg, og det er det, som et æret Medlem af det andet høje Ting, der, som det blev nævnt, er født i de sønderjydske Landsdele, mere end nogen anden har peget paa derigennem, at han var en af dem, som hele Tiden allerivrigst holdt paa, at der længst muligt ud i Fremtiden skulde opretholdes et sønderjydske Ministerium — netop fordi disse Ting skulde sammenarbejdes mere og mere, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) udtrykte sig. Det er, hvad jeg har sagt om disse Ting. Og naar det ærede 2det Medlem for 5te Kreds siger, at vi mere og mere skal ind i fuldkomment Fællesskab, lovgivningsmæssigt og samfundsmæssigt, med det danske Folk, saa er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem deri, men jeg er ikke enig med ham i, at det skal ske paa tværs af alle offentligretlige og privatretlige Forhold dernede, og det mener jeg, at den umiddelbare Indførelse af Loven af 4. Oktober 1919 fører med sig. Naar jeg senere talte om de sønderjydske Repræsentanter, talte jeg om *de sønderjydske Repræsentanter* — det nævnte jeg udtrykkeligt —, som indenfor Venstre og det konservative Folkeparti havde været med til at stemme for Loven af 1922; og jeg sagde i denne Forbindelse, at det, Genforeningen havde ført med sig, og det, Valget af sønderjydske Repræsentanter havde ført med sig, var selvfølgelig, at vi paa lige Fod med andre Medlemmer af Rigsdagen skulde tale om, hvorledes Lovgivningen hos os bør være i den kommende Tid. Der foreligger ingen Fortalelse fra min Side. Men jeg forstod, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds og det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck)